

Κυριακή 23 Μαρτίου. Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἐννέα. Ἦχος πλ.β'. Ἑωθινὸν ς'.

Σημειώσεις: Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἐννέα, ψάλλομεν ἐν τοῖς παρελθούσιν ἢ ἐν τοῖς ἐπερχομένοις ἀποδείπνοις.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· *Νῦν Ἀγγελικαί...Ἴνα τοῦ Ἀδάμ...Κλείει τὴν Ἐδέμ...δευτεροῦντες τὸ α'.* Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ Σταυροθεοτοκίον· Ὅτε τῷ Σταυρῷ...Ἐῖτα τό· *Φῶς ἰλαρόν...χῦμα ὑπὸ τοῦ προεστώτως, τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὰ γ' προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· *Λυθέντες τῶν δεσμῶν...Ἄγε νῦν σὺν ἡμῖν...Ὁψώμεθα λαοὶ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ Σταυροθεοτοκίον· Ὑψούμενον Σταυρῷ...Ἐῖτα τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον.* Ἀπολυτίκιον, τὸ τοῦ Σταυροῦ· *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...(ἄπαξ).* Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, κανόνα τῆς Θεοτόκου οὐ λέγομεν, οὔτε οἴκους ἐν τέλει. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· *Οὐκέτι φλογίνη ρομφαῖα...Ἐῖτα τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου καὶ ἀπόλυσις.*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Νίκην ἔχων Χριστέ...Σήμερον ὁ Χριστός...Σὲ Κύριε τὸν ὄντα...στιχηρὰ ἀνατολικά*

γ'. Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα... Δία παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον... Δόξα τῇ δυνάμει σου... καὶ τοῦ Σταυροῦ προσόμοια δ'. Λάμπρον ὁ του Κυρίου Σταυρός... Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός... Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας... Δεῦρο τῶν Πρωτοπλάστων δυὰς... Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Σταυροῦ· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Καὶ νῦν... τὸ δογματικὸν θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Τίς μὴ μακαρίσει σέ... Εἴσοδος, τὸ· Φῶς ἰλαρόν... καὶ τὸ προκειμένον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Σταυροῦ· Ὁρῶσα σέ ἡ Κτίσις... Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ... καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον· Πύλας συντριψας χαλκᾶς... Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι... Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστέ... Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Σταυροῦ· Ὁ συμμαχήσας Κύριε... Ἀπολυτίκιον· Θεοτόκε Παρθένε... (ἐκ β'). Καὶ τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου... (ἄπαξ) καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ἀγρυπνίας.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (κατάλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, τὸ Ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις... Δόξα... τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου... Καὶ νῦν... το Θεοτοκίον· Τοῦ Γάβριηλ φθεγξαμένου... Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικᾶς... Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... Τρισάγιον, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος... Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις... Δόξα... τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου... Καὶ νῦν... το Θεοτοκίον· Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου... Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ

ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου...Δόξα· Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο...Δόξα· Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Θεοτόκε Παρθένε...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ιζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ...Εἶτα ὁ πολυέλεος, μεθ' ὃν κάθισμα τοῦ Σταυροῦ· Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτῶν καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἀναστασίμου ς' Εὐαγγελίου. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελα. Δόξα· Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι...Καὶ νῦν· Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι...Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια καὶ τοῦ Σταυροῦ, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς η' τροπάρια. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ· Ὁ θειότατος...Λέγομεν δὲ ἐν τῷ κανόνι καὶ τοὺς ιβ' στίχους ἐξ ἐκάστης ᾠδῆς τῆς στιχολογίας. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ...καὶ ὁ οἶκος· Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα...Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Σταυροῦ· Ὁ Σταυρὸς σου, Κύριε ἡγίαστε...τὸ ἕτερον· Σήμερον τὸ Προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον...μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ... Δόξα· Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Θεοτόκε Παρθένε...Ἀφ' ἑκτῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία...καὶ οἶκος αὐτοῦ· Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο...Εἶτα τὸ συναξάριον,

πρῶτον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τοῦ Τριωδίου. **Στιχολογείται καὶ ἡ Τιμιωτέρα...**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ ς' Ἀναστάσιμον· Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...τοῦ Σταυροῦ· Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον...καὶ τὸ θεοτοκίον· Τὸν ξύλον ἐν ᾧ Πανσεμνέ...Εἰς τοὺς αἶνους ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε...Ἡ ταφή σου Δεσπότη...Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ...καὶ τοῦ Σταυροῦ προσόμοια γ'· Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν...Προσελθόντες ἀρύσασθε...Ἐκκλησίας ἐδραΐωμα...δευτεροῦντες τὸ α'. Λέγομεν δὲ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τοὺς στίχους τοῦ Σταυροῦ· α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ... καὶ β'. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς...Δόξα...τὸ ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου· Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην...Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη, εἰς ἦχον δ' καὶ ἀσματικὸν ἀργόν.

Ψαλλομένης δὲ τῆς δοξολογίας ταύτης, ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸ Σταυρὸν· εἶθ' οὕτω λαμβάνει αὐτὸν μετὰ δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σὺν τῇ θήκῃ, καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ βήματος προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς βασιλικὰς πύλας. Τελεσθείσης δὲ τῆς δοξολογίας καὶ τοῦ ἀσματικοῦ ἐγγίζοντος εἰς τὸ τέλος, εἰσοδεύει ὁ ἱερεὺς φέρων τὸν Τίμιον Σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀσματικοῦ ἐκφωνεῖ· Σοφία, ὀρθοί, καὶ κακεῖσε προευτρεπισθέντος τοῦ τετραποδίου, τίθησι τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ λαβὼν τὸ θυμιατὸν θυμιᾶ αὐτὸν σταυροειδῶς ψάλλων συνάμα καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνει ὁ δεξιὸς χορὸς, καὶ εἶτα τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερὸς χορὸς. Εἶτα ψάλλει ὁ ἱερεὺς· Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν Δεσπότη, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν, τὸ αὐτὸ ὁ δεξιὸς χορὸς, καὶ εἶτα τὸ αὐτὸ ὁ ἀριστερὸς, ποιοῦντες ἀνὰ μίαν μεγάλην

μετάνοιαν ἐν ἐκάστῳ. Ἀνοιχθείσης δὲ τῆς θήκης, ἄρχεται προσκυνεῖν ὁ προεστῶς καὶ ὁ ἱερεὺς, βάλλοντες μετανοίας γ' κατενώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, πάλιν βάλλουσι μετάνοιαν ὁμοίως, καὶ εἰς τοὺς χοροὺς πρὸς μίαν. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ ἀδελφοὶ προσκυνοῦντες δύο δύο, κατὰ τάξιν. Προσκυνούντων δὲ τῶν ἀδελφῶν ψάλλονται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν, ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ, τὰ ἰδιόμελα· Δεῦτε πιστοὶ τὸ ζωποιοὺν ξύλον...Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως... Δόξα· Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσίας...Καὶ νῦν...εἰρμολογικῶς· Σήμερον τὸ προφητικόν...Εἶτα ἡ συνήθης ἐκτενής· Ἐλέησον ἡμᾶς...τὸ Πληρώσωμεν...ἡ κεφαλοκλισία, καὶ ἀπόλυσις μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἔωθινὸν ἰδιόμελον· Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ...καὶ εἶτα ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Δόξα· τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· Οὐκέτι φλογίνη ρομφαῖα...

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά, οἱ ἀναστάσιμοι μακαρισμοὶ εἰς δ' τροπάρια καὶ ἡ ε' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Σταυροῦ, ἄνευ εἰρμοῦ, εἰς δ' τροπάρια. Εἴσοδος...Εἰσοδικόν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωποιῷ σου θανάτῳ...Δόξα...τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· Οὐκέτι φλογίνη ρομφαῖα...Καὶ νῦν...τὸ κοντάκιον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου· Τῇ ὑπερμάχῳ...Ἄντι δὲ τοῦ τρισαγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δεσπότα...Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊάριον τοῦ Σταυροῦ. Απόστολος τῆς Κυριακῆς· Ἐχοντες ἀρχιερέα μεγαν διεληλυθότα τοῦς οὐρανούς...(Ἐβρ. δ' 14-16, ε' 1-6), ὁ ζῆτει τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν. Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν...(Μαρκ. η' 34-38, θ' 1), ὁ ζῆτει τῇ Γ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Εὐθὺς ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου...Κοινωνικὸν· Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω... Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.